Сәнифәләримизи охујаркән...

«Нефт вә памбыг чәбһәсиндә бөјүк мүвәффәгијјәтлә ирәлиләјән Шура Азәрбајчанына бу мүвәффәгијјәтләрә лајиг бәдии әдәбијјат вермәк үчүн гәзетимиз һәр бир имкан вә васитәдән истифадә етмәлидир... Ленин фирғәсинин билаваситә рәһбәрлији алтында бунд мүвәффәг олачағымыза һеч дә шүбһәмиз јохдур».

(1 јанвар, 1934-чү ил тарихли баш мәгаләдән)

«Тарихи Апрел гәрарынын үчүнчү илдөнүмү... Јазычыја верилән бөјүк һүгуг, кениш јарадычылыг имканы, һүгуг вәзифә илә башланыр; јени һәјатда, јени гурулушда үзәримиздә мәс'ул вәзифә олдуғуну унутмамалыјыг».

Јусиф ВӘЗИР
(29 апрел, 1935)

«Әдәбијјат вә сәнәтдә формализм вә натурализм әлејһинә апарылан мүбаризә һеч дә «нөвбәти кампанија» дејил, әксинә, мүнтәзәм сурәтдә мүбаризә тәләб едән бир һәрәкат, социализм реализми методуна кечән јоллары тәмиздәјән бир васитәдир».

(3 апрел, 1936-чы ил тарихли баш мәгаләдән)

«Од кәлинин» пјесини Чәфәр биринчи дәфә, јајда мәнимлә һачыага Аббасова охуду. Мән үмумијјәтлә һәр һансы бир род үзәриндәки лабараторија ишими Чәфәрлә бирликдә вә онун көстәришләри алтында апарардым...

Чәфәр бүтүн варлығы илә театра бағлы иди. О, һәр бир актјорла јахындан таныш олар, онларла отуруб сөһбәт едәр вә мәсәләләрлә верәрди.

...Чәфәр бизә олдуғча бөјүк вә зәнкин бир ирс бурахмышдыр. Бу зәнкин ирсдән лајиглә истифадә етмәк, Чәфәрин өлмәз образларыны дүзкүн вермәк бу бөјүк сәнәткара ән јахшы хатирәдир».

А. М. ШӘРИФЗАДӘ
(9 јанвар, 1937)

«Биз халг јарадычылығыны мүгиси мәктәбләринә кечирмәли вә бу саһәдә елми әсаслар үзрә дәрс китаблары тәртиб едилмәсинә наил олмалыјыг.

...Мусиги мәктәбләрини әдәбијјатла тә'мин етмәк үчүн халг јарадычылығында мусиги әдәбијјатыны јаратмаг мүһүм шәртләрдән биридир. Тары, кәманчәни мусиги мәктәбләринә кечирдијимиз бир заманда, мүгамат охумагда да јенилик јаратмаг лазым иди... Мугаматы охумаг гајдаларыны өјрәнмәк үчүн, мугаматы да мәктәбә дахил етмәли вә тәчрүбәви јолларла бу саһәдә методолокија дүзәлтмәлидир».

Үзејир һАЧЫБӘЈОВ
(12 декабр, 1938)

«М. Ф. Ахундов дејир ки, мән нә аллаһы, нә дә онун нә формада олурса олсун, гајда вә адәтләрини көрмәк истәмирәм, мән онларын һамысына нифрәт едирәм.

М. Ф. Ахундов, дина гаршы мүбаризәни, инсанларын мадди вә мә'нәви азадлығы уғрунда мүбаризәнин зәрури шәрти кими характеризә едир».

Һејдәр ҺҮСЕЈНОВ
(29 декабр, 1938)

«Азәрбајчан әдәбијјаты тарихи јарадылмалыдыр. Габагчыл зијалыларымыз тәрәфиндән орталыға атылан бу шүар, сөзүн там вә јүксәк мә'насында халга мәхсус бир шүар олуб, халгымызын ән јүксәк вә реал арзуларындан бирини ифадә едир».

М. Ч. ЧӘФӘРОВ
(1 нојабр, 1939)

«...Азәрбајчан дили өз көзәллији, аһәнкдарлығы, шe'ријјәти е'тибарилә дүнјанын көзәл вә аһәнкдар дилләри чәркәсиндә дура биләр. Биз өз көзәл дилимизи севә-севә өјрәнмәли, ондан һөрмәтлә истифадә етмәлијик».

(22 декабр, 1940-чы ил тарихли баш мәгаләдән)

«Һәр һансы бир әсәрин әсасында мөһкәм вә дүшүндүрүчү бир ичтимаи конфликт дурмалыдыр. Чünки конфликт нә гәдәр дајаз оларса, әсәр дә о гәдәр дајаз олар. Чох өмүр сүрән әсәрләр бөјүк тарихи конфликтләр үзәриндә гурулмуш әсәрләрдир».

Сәмәд ВУРҒУН
(23 феврал, 1941)

«Редексијамыз Тифлисин мүсәлман мәһәлләсиндән (Шејтанбазардан) узагда иди. 1911-чи илдә бөјүк шаиримиз Сабир мүәллимә үчүн Тифлисдә олдуғу заман һәр сәһәр зарафатјана мәнә мүрачиәт едиб «дур кедәк Шејтанбазара, ислам аләминдән бир илһам аларағ, кәлиб сонра ишләјәк» дејәрди».

Мәммәдәли СИДГИ
(20 апрел, 1941)

«Јарандығы күндән бәри сүлһ вә асајиш тәрәфдары олан, һеч бир гәсбкарлыгла әлагәси олмајан, әксинә, һәмишә бунларын әлејһинә олан, сүлһүн дајағы—бөјүк Совет Иттифағыны... фашист Алманијасы мүһарибәјә чәлб етди. Лакин биз өз доғма Вәтәнимизи, халгымызын әлдә етдији бөјүк азадлығы, јаратдығымыз јүксәк мәдәнијјәти көз бәбәјимиз кими горујарағ, вар гүввәмизлә ону фашист көпәкләриндән мүдафиә едәчәјик».

(29 ијун, 1941-чи ил тарихли баш мәгаләдән)

«Һәјат, јалныз өз гәләмләрини вә фырчаларыны бөјүк тарихи дөјүш күнләриндә сүнкүләрлә јанашы гоја илә сәнәткарлары јашатмышдыр. Вәтәнин тәнлүкә гаршысында олдуғу күнләрдә вәтән гәһрәманларыны дөјүшләрә руһландырмаг, гәләбәнин өлмәз епопејаларыны јаратмаг һәгиги сәнәткарларын һәмишә вәтәндашлыг борчу олмушдур».

М. С. ОРДУБАДИ
(11 март, 1942)

«Мән, јарадычылыгда әмәјин тәшкилини дедикдә, јорулмаг билмәјән узун зәһмәтләр нәтичәсиндә бөјүк вә өлмәз әсәрләрин јаранмасыны арзу едирәм. Мән арзу едирәм ки, бизим һәр биримиз сәнәт абидәси үчүн јухусуз кечәләр кечирсин, онун лампасынын ишығы түлу едән күнәшлә бирләшсин».

Сүлејман РӘҺИМОВ
(4 октјабр, 1944)

Көзүн ајдын, ејбирләшмиш халгын оғлу вә гызы,
Көзүн ајдын, доғду артыг шанлы зәфәр улдузу.
Көзүн ајдын, кечә-күндүз јол көзләјән аналар!
Ејкәлинләр, ејбачылар, галх ки, тој вар, бајрам вар.

Абдулла ШАИГ
(10 мај, 1945)

«Бәдии әсәр, о чүмләдән шe'р, һәр шејдән әввәл, дәрин вә сәмими бир илһамын мәһсулудур. Јарадычы инсанда бу илһам олмадыгча, онун мејдана гојдуғу әсәр дә башгаларынын гәлбинә вә бејнинә тә'сир едә билмәз... Шаирин ифадә етдији фикирләр вә һисләр онун өз гәлбини титрәтмәмишсә, о, әлбәттә, охучусуну да титрәдә билмәз».

Мәһди ҺҮСЕЈН
(31 мај, 1946)

«Шаир—сәнәткар өз әсринин ән габагчыл адамыдыр. О, чәмијјәтдә, һәјатда баш верән һәр бир мүһүм һадисәјә өз әсәрилә чаваб вермәлидир. Һәтта күндәлик мәсәләләрә, һадисәләрә даир јазылан шe'рләрдә белә истигбалын нәфәси, сәси дујулмалы, гәлби дөјүнмәлидир».

Сүлејман РҮСТӘМ
(28 август, 1948)

«1920-чи ил 28 апрел күнәшинин парлаг шүалары Азәрбајчан сәһнәсини дә ишыгландырды... Илләр боју милли театр үзүнә һәсрәт галан, әзијјәт вә мәшәггәтләр ичәрисиндә јашајан Азәрбајчан актјорлары, нәһајәт, ифтихар илә совет актјору адыны дашымаға мүвәффәг олдулар... Бу күн 75 иллијини бајрам етдијимиз Әзизбәјов адына Азәрбајчан Дөвләт Драм Театры Советләр Иттифағынын ән јахшы вә габагчыл театрларындан биридир».

Мирзәаға ӘЛИЈЕВ
(23 ијул, 1949)

«Масквада кечирилән биринчи Азәрбајчан әдәбијјаты вә инчәсәнәти онкүнлүјүндән он ил кечир. Бу мүддәтдә Азәрбајчан әдәбијјаты вә инчәсәнәти ишчиләри бәдии әдәбијјат вә инчәсәнәт саһәсиндә Азәрбајчан халгынын әлдә етмиш олдуғу наилијјәтләри пајтахт зәһмәткешләри гаршысында нүмајиш етдирмәклә бәрабәр масквалы јолдашларын тәнгиди мүлаһизәләрини дә ешитдиләр».

(15 декабр, 1950-чи ил тарихли баш мәгаләдән)

«Сүлһүн мүдафиәси—һәјатын мүдафиәсидир. Сүлһ—хошбәхт кәләчәк, халгларын, милләтләрин достлуғу, јүз милјонларла инсанын гардашлығы демәкдир.

...Совет бәстәкарларынын сүлһ наминә јаратдығы әсәрләр ганлы мүһарибә тәблиғаты апаран фитнәкарлара ағыр зәрбә олачағдыр».

Сәид РҮСТӘМОВ
(17 март, 1951)

«Минкәчевир ишә салынмышдыр!
Нә бөјүк, нә севиндиричи һадисә!
Күрүн үстүндә—Боздағын зирвәсиндә јандырылан лампаларын ишығы Азәрбајчана јајылмышдыр...

Минкәчевири көрән, орадакы нәһәнк ишләрин һәчмини вә әзәмәтини тәсәввүр едән һәр бир азәрбајчанлынын үрәјиндән анчаг бу сөзләр гопа биләр:
— Ешг олсун бизим мүгәддәс Совет Вәтәнимизә!»

Мирзә ИБРАҺИМОВ
(16 јанвар, 1954)

«Совет јазычыларынын Икинчи Үмумиттифаг гурултајы өз гаршысына гојдуғу бөјүк мәгсәдә наил олду...

Гурултај совет халгынын мәдәни һәјатында, үмумхалг ишинин ајрылмаз бир һиссәси олан совет әдәбијјаты вә инчәсәнәтинин инкишафында, еләчә дә бүтүн дүнјанын тәрәггипәрвәр әдәбијјатынын инкишафында чох бөјүк бир һадисә олду».

(8 јанвар, 1955-чи ил тарихли баш мәгаләдән)

«Шәхсијјәтә пәрәстиш республикада кадрларын дүзкүн тәрбијә едилмәсинә бөјүк зијан вурмушдур, чünки шәхсијјәтә пәрәстиш олан јердә фәрдијјәтчилик, хүдпәсәндлик, мәнсәбпәрәстлик, јалтаглыг, ријакарлыг да вардыр. Азәрбајчан партија тәшкилаты вә Азәрбајчан халгы республикада шәраитин сағламлашдырылмасы үчүн Сов.ИКП Мәркәзи Комитәсинә өз сәмими миннәтдарлығыны билдирир».

И. Д. МУСТАФАЈЕВ
(26 феврал, 1956)

«Әдәбијјат вә инчәсәнәтә партија рәһбәрлији вә гајғысы сајәсиндә јазычылар, рәссамлар, бәстәкарлар вә кино ишчиләри габагкы илләрә нисбәтән даһа мәһсулдар ишләмишләр. Партијамыз әдәбијјат вә инчәсәнәт ишчиләри гаршысында чох шәрәфли, мәс'улијјәтли вәзифәләр гојмушдур. Бу вәзифәләр Сов.ИКП МК гәрарларында вә Н. С. Хрушшов јолдашын «Әдәбијјат вә инчәсәнәтин халгын һәјаты илә сых әлагәси уғрунда» мәгаләсиндә бүтүн ајдынлығы илә шәрһ олунмушдур».

(25 јанвар, 1958-чи ил тарихли баш мәгаләдән)

«Фүзулинин әдәби ирси—бөјүк, түкәнмәз бир сәрвәтдир. Ону арашдырдыгча инсанлар јени-јени гијмәтли инчиләр тапмыш вә тапачаглар. Бу инчиләр тәмиз инсан дујғулары вә уча инсан фикирләриндән јаранмышдыр; мәһәббәтлә, илһамла долу өлмәз сәнәтин инчиләридир. Фүзулинин әсәрләри бүтүн бәшәријјәтин мәдәнијјәт хәзинәсинә Азәрбајчан халгынын гијмәтли һәдијјәсидир».

(13 декабр, 1958-чи ил тарихли баш мәгаләдән)